

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 21Csp/121/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118367973
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Sivák
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2019:6118367973.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom Mgr. Petrom Sivákom v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s. r. o., Martinčekova 13, 821 01 Bratislava-Ružinov, IČO: 50361368 proti žalovanému: F. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XX, K., v konaní o zaplatenie 1 246,46 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 246,46 eur spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 15.12.2014 do zaplatenia, a to všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietla.

Žalobcovi súd priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v celom rozsahu, pričom o výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresnom súde Banská Bystrica dňa 22.08.2019 domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1 246,46 eur, zmluvného úroku vo výške 23% ročne z dlžnej sumy od 15.12.2014 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z dlžnej istiny od 15.12.2014 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania.

Upomínací súd vo veci rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 34Up/949/2018 zo dňa 18.02.2019, proti ktorému žalovaná podala odpor s odôvodnením, že sa jedná o spor z roku 2006, riešila to už spoločnosť Pro Civitas, dvakrát sa domáhala splatenia a exekúcie u dvoch exekútorov, oba tieto návrhy súd zamietol ako neoprávnené. Následne postúpili pohľadávku spoločnosti Bencont a opätovne žiadajú zaplatiť dlh, ktorý je podľa vyjadrenia súdu neoprávnený. Peňažný nárok uvedený v platobnom rozkaze neuznáva v celom rozsahu. Neskôr odpor doplnila tým, že pôžičku splácala vždy pre inú spoločnosť a v žalobe to vôbec nie je uvedené. Vždy zaplatila tak, ako jej to dovoľovala jej finančná situácia. Preto sa jej zdá, že suma 1 246,46 eur nie je smerodajná, lebo v nej nie sú započítané všetky jej splátky. Súdu predložila výpis z účtu, podľa ktorého zaplatila dňa 05.12.2012 sumu 30,- eur a dňa 31.12.2012 sumu 40,- eur. Po podaní odporu bola vec upomínacím súdom postúpená tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému.

2. Podanie žaloby žalobca odôvodnil tým, že dňa 04.07.2006 uzatvoril právny predchodca - Poštová banka, a.s. so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. 2617580906, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver. Na jej základe poskytol žalovanému peňažné prostriedky podľa zmluvy vo výške 1 659,70 eur. Žalovaný sa zaviazal vrátiť poskytnuté prostriedky v splátkach s lehotou splatnosti splátok dohodnutou v zmluve. Žalovaný do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru splatil svoj záväzok iba čiastočne. Nakoľko sa žalovaný dostal do

omeškania, žalobcovi vznikol nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Toto právo si žalobca uplatnil. Žalovaný ani napriek zaslanej výzve nezaplatil dlžnú pohľadávku. V zmysle zmluvy žalovanému vznikla povinnosť za poskytnutý úver zaplatiť zmluvné úroky vo výške 23 % ročne a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne. Žalobca nadobudol pohľadávku voči žalovanému titulom zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014, uzavretej medzi spoločnosťou BENCONT INVESTMENS, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom.

3. Súd vo veci nenariadil pojednávanie v súlade s ustanovením § 177 CSP, nakoľko ide o otázku jednoduchého právneho posúdenia a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje sumu 2 000 eur. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli zverejnené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu od 22.10.2019 do 30.10.2019.

4. Súd sa oboznámil so žalobou a jej prílohami, a to Zmluvou o úvere, obchodnými podmienkami žalobcu pre úver, všeobecnými obchodnými podmienkami, výzvou predchodcu žalobcu zo dňa 24.02.2009, výzvou žalobcu zo dňa 22.10.2018, rozhodcovským rozsudkom, zmluvou o postúpení pohľadávok, výpisom o aktuálnom stave úveru, písomnými vyjadreniami žalobcu, vyjadrením žalovaného v podanom odpore, a zistil nasledovný skutkový stav:

5. Právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaný ako dlžník dňa 04.07.2006 uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX - rýchly úver. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 50 000, Sk, t.j. 1 659,70 eur. Výška úrokovej sadzby bola 23 % ročne. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach vo výške 1 422,- Sk, t.j. 47,20 eur. Splatnosť prvej splátky bola dňa 16.08.2006, výška RPMN bola 26,18 %, celková výška nákladov na poskytnutý úver bola v sume 35 720,46 Sk, teda 1 185,70 eur.

6. Výzvou na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 24.02.2009 predchodca žalobcu žalovaného vyzval na zaplatenie sumy 1 339,79 eur, a to z dôvodu, že ku dňu 24.02.2009 vyhlásil pohľadávku voči žalovanému za splatnú v celom rozsahu. Dlžná suma pozostávala z istiny 1 246,46 eur, úroku 90,01 eur a poplatkov za upomienky 3,32 eur.

7. Predžalobnou výzvou zo dňa 22.10.2018 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie istiny vo výške 1 246,46 eur do 5 dní od jej doručenia prevodom na jeho bankový účet.

8. Podľa § 261 ods. 3, písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Obchodný zákonník“) touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa § 504 Obchodného zákonníka dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

9. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“) platného a účinného v rozhodnom období, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

10. Podľa § 2 písm. a/, b/ zákona NR SR č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon“) spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, a zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať najmä:

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c/, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

11. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

12. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka je dvojnásobok úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného záväzku.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

13. Na základe vykonaného dokazovania súd mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá zmluva o úvere, pričom táto zmluva je zároveň zmluvou spotrebiteľskou. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ

vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

14. Zmluva uzavretá medzi stranami sporu je nepochybne spotrebiteľskou zmluvou aj v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a v zmysle § 52 Občianskeho zákonníka.

15. Aj napriek tomu, že v danej právnej veci bola uzatvorená úverová zmluva, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože ju uzatváral predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

16. Súd na základe vykonaného dokazovania tak mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzatvorená zmluva o úvere, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, na základe ktorej žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 1 659,70 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 splátkach vo výške 47,20 eur mesačne, od 16.08.2006 po dobu 5 rokov, teda do 16.08.2011. Medzi zmluvnými stranami bola aj dohodnutá výška úroku z úveru, a to vo výške 23 % ročne. Výška RPMN bola v zmluve uvedená hodnotou 26,18 % a celkové náklady v súvislosti s úverom boli uvedené vo výške 1 185,70 eur. Z dôvodu neplnenia si povinností zo strany žalovaného, a to nesplácania dohodnutých mesačných splátok, ktoré bolo preukázané výpisom o stave úveru, vyhlásil veriteľ dňa 24.02.2009 predčasnú splatnosť úveru.

17. Z výpisu z úverového účtu bolo zistené, že žalovaný z poskytnutého úveru 1 659,70 eur zaplatil ku dňu zrušenia úverového účtu sumu 413,24 eur. Poslednú splátku uhradil 16.11.2008, odvtedy nesplatil predchodcovi žalobcu - Poštovej banke a.s. nič.

18. Zmluvami o postúpení pohľadávok počnúc dňom 15.12.2010 do 15.12.2014 sa štyrikrát menil vlastník aj pohľadávky vymáhanej v tomto spore. Aktívna legitímácia žalobcu je preukázaná poslednou zmluvou o postúpení uzatvorenou medzi spoločnosťou BENCONT INVESTMENS, s.r.o. ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s. ako postupníkom dňa 15.12.2014.

19. Žalobca v konaní listinami preukázal, že vymáhaná pohľadávka bola predmetom konania a rozhodovania rozhodcovského súdu, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a rozhodol rozsudkom sp. zn. IIA1010116 zo dňa 19.08.2011. Tento rozsudok sa stal exekučným titulom v iniciovanej exekúcii, no žiadosť o vydanie poverenia na exekúciu bola zamietnutá. Žalobca využil svoje právo na súdnu ochranu na štátnom súde, nakoľko mu to legislatíva umožňuje.

20. Pokiaľ žalovaný v podanom odpore poukazuje na to, že sa jedná o spor z roku 2006, že to riešila spoločnosť Pro Civitas, ktorá sa dvakrát pokúšala o exekúciu a jej návrhy súd zamietol ako neoprávnené, k uvedenému súd opätovne poznamenáva, že uvedené rozhodnutia reagovali na uplatnenie a vymáhanie pohľadávky priznanej rozhodcovským súdom, ktorého rozsudok ako exekučný titul bol zrušený len pre neprijateľnosť rozhodcovskej doložky a nie pre to, že pohľadávka neexistuje alebo je nedôvodná. Žalobca mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv na štátnom súde, čo aj využil. Ak aj bola uvedená pohľadávka viackrát postupovaná až na spoločnosť Bencont Collection, a.s. nie je to v rozpore s právnou úpravou, preto na námietku žalovaného neprihliadol. Žalovaný v odpore neuviedol, prečo peňažný nárok neuznáva v celom rozsahu. Aj keď neskôr odpor doplnil o výpis z účtu, podľa ktorého zaplatil dňa 05.12.2012 sumu 30,- eur a dňa 31.12.2012 sumu 40,- eur, súdu chýba dôkaz o tom, komu boli uvedené sumy uhradené. Navyše tieto úhrady boli realizované v čase, keď úverový účet v Poštovej banke., a.s. už bol zrušený a žalobca v tom čase nebol vlastníkom vymáhanej pohľadávky.

21. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu na zaplatenie sumy 1 246,46 eur s príslušenstvom je dôvodná čiastočne. Je nesporné, že strany uzavreli zmluvu o úvere a zároveň žalovanému na základe jeho žiadosti bol poskytnutý úver vo výške 1 659,70 eur; ide o druh spotrebiteľského úveru, a preto právny vzťah medzi stranami je potrebné posudzovať

nielen podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ale zároveň aj podľa zákona č. 129/2010 Z.z. a zároveň posúdiť jednotlivé nároky žalobcu, či sú v súlade s týmito právnymi predpismi ako aj súdnou praxou. Pokiaľ ide o náležitosti zmluvy, tak táto je v súlade s právnymi predpismi platnými v čase jej uzatvorenia. Žalovaný nedodržiaval podmienky zmluvy a tento úver prestal riadne splácať, čím zo strany žalobcu došlo dňom 24.02.2009 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Taktiež je nesporné, že dlh žalovaného predstavoval k uvedenému dátumu sumu 1 246,46 eur na istine. Okrem toho žalobca žiadal priznať zmluvný úrok vo výške 23 % ročne z dlžnej istiny od 15.12.2014 do zaplatenia. Podľa názoru súdu uvedený postup je v rozpore s terajšou súdnou praxou, keď dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania v zmysle § 369 ObZ. Uvedený názor bol prezentovaný už v uznesení NSSR sp.zn. 4Obo/143/1998 a na tento poukázal aj Ústavný súd SR vo svojom uznesení sp.zn. IV.ÚS476/2012 zo dňa 18.09.2012 s tým, že takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Pokiaľ teda žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čiže k jeho zosplateniu, tak potom nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a už nie úrokov z úveru. Tento výklad považoval aj ústavný súd za ústavne akceptovateľný. Súd taktiež poukazuje analogicky na ustanovenie § 16 ods. 1,2 a 5 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého v prípade predčasného splatenia spotrebiteľského úveru má veriteľ nárok na úrok a náklady len za časové obdobie do splatenia úveru, pričom v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru ide o úkon, ktorým sa prakticky zastavuje pre dlžníka možnosť ďalej uhrádzať úver po splátkach a mal by ho zaplatiť v hotovosti s tým, že pre veriteľa nastupuje možnosť domáhať sa úrokov z omeškania. Pokiaľ by mal dlžník platiť ďalej úroky aj úroky z omeškania, dochádzalo by k jeho dvojnásobnému zaťaženiu a spôsobovalo by to značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi zmluvnými stranami. Z aktuálnejších rozhodnutí sa touto problematikou zaoberá najmä Krajský súd Prešov v rozsudku sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.06.2015, podľa ktorého v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. Z uvedeného dôvodu súd žalobu v časti zmluvných úrokov po vyhlásení mimoriadnej splatnosti zamietol.

22. Žalovaný je tak na istine úveru povinný zaplatiť ešte sumu 1 246,46 eur, čo je rozdiel medzi poskytnutým úverom a realizovanými úhradami.

23. Tým, že žalovaný neuhradil dlžnú sumu riadne a včas, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu a žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie úroku z omeškania.

Súd preto žalovaného zaviazal aj na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 9 % ročne z priznanej sumy, ktorého výška nie je v rozpore so zákonnou úpravou vrátane ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to odo dňa nadobudnutia pohľadávky od pôvodného veriteľa 15.12.2014 do zaplatenia, a vo zvyšnej časti žalobu týkajúcu sa zmluvných úrokov 23 % ročne ako nedôvodnú zamietol.

24. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V danom prípade bolo predmetom konania zaplatenie sumy 1 246,46 eur s prísl. Súd žalobe v časti istiny vyhovel v celom rozsahu a zamietol žalobu len v nepatrnej časti o zaplatenie zmluvných úrokov,

preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške trov rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.